

[Justitsministeren.]

i Retsystemets Labyrinth af indviklede Problemer, vil den ærede Ordfører se, at en Særdomstol af denne Karakter ikke i og for sig kan møde principielle Indvendinger.

Dernæst mente den ærede Ordfører, at jeg ikke vilde sætte noget af min Prestige til, hvis jeg lod dette Forslag vente. Jeg er meget taknemmelig for at faa et saa fint Ord i Venstrepresen som min Prestige, det havde jeg absolut ikke ventet; jeg takker meget for denne Betegnelse. Alligevel smig- rer det mig ikke saa meget, at jeg af den Grund skulde opgave dette Forslag. Det, som Venstre vilde, var nemlig en af de Kom- missioner, som de i øvrigt hader. Jeg tror, at den praktiske Fremgangsmaade er den, der her er foreslaaet. Lad os se lidt paa, hvordan en saadan Særdomstols Virksomhed vil udvikle sig i Løbet af en Aarrække. Lad os se, i hvilken Udstrækning der vil komme Sager for denne Domstol. Jeg tror og haaber ikke, det bliver mange, for saa vidt Disciplinærmyndigheden angaar, men der vil sikkert, særlig i den første Tid, blive en Del Genoptagelser af Straffesager. Det vil saa efterhaanden vise sig, om der er Trang til større Reformer paa dette Omraade, og naar vi har faaet disse Aars Erfaringer, vil det da være rimeligt eventuelt at nedsætte et Udvalg. Thi jeg er enig med dem, der — ikke har sagt det, men har ment, at Retsplejeudvalget, som burde følge med paa disse Omraader, har svigtet sin Opgave gennem Aarene, skønt Retsplejeudvalget, der tæller alle mulige Afskygninger af Repræ- sentanter for den juridiske Sagkundskab, ikke har kunnet være uvidende om, hvordan Stillingen var paa disse Omraader; specielt med Hensyn til Genoptagelse af Straffe- sager, som nemlig aldrig blev genoptaget, har Retsplejeudvalget intet foretaget. Da jeg saa lægger Ryg til den Storm, der op- staar, er man i og for sig fra alle Sider enige om, at det er meget fornuftigt at gaa til en Domstol vedrørende Genoptagelse af Straffesager. Saa synes jeg ogsaa, vi skulde se Tiden an lidt, før vi gaar videre.

Til den ærede Ordfører for de Konser- vative, der sagde, at der nu i denne Sag fra begge Sider er sagt saa godt som alt, hvad der kan siges, vil jeg dog bemærke, at jeg har ganske overordentlig meget, jeg ikke har sagt endnu, men jeg anser det for klo- gest at vente med at sige det til senere.

De Konservative vilde have været venligt indstillede over for Lovforslaget, hvis det kun havde drejet sig om en Særdomstol med Hensyn til Genoptagelsessager og ikke den anden Gruppe, nemlig de dis-

ciplinære Sager havde været med. Jeg beklager dette, for jeg tror ikke, man i Praktis behøver at frygte noget særligt, som jeg nævnte før, med Hensyn til Dom- stolen, for saa vidt angaar Disciplinær- myndighed. Jeg vilde have sat Pris paa, at man fra konservativ Side havde kunnet stemme for dette Lovforslag, men det er der jo ikke noget at gøre ved.

Jeg kender ikke den ærede Ordfører Hr. J. S. Fogets Indsigt i Fødselsvanskelig- heder, men den ærede Ordfører sagde, at med de Fødselsvanskeligheder, der havde været, kunde man have forventet et langt bedre Resultat. Jeg ved ikke, om det læge- videnskabeligt eller paa anden Maade er fastslaaet, at naar der i særlig Grad er Fød- selsvanskeligheder, saa bliver Resultatet godt. (J. S. Foget: Det giver gerne et stort Barn!). Det giver maaske et stort Barn, men det er meget tit et Barn med Vand i Hovedet, og det er ikke særlig godt. Næh, jeg tror, man skal være lidt forsigtig med, som den ærede Ordfører, at slutte fra Fød- selsvanskelighederne med Hensyn til Re- sultatets Godhed eller Bonitet, navnlig naar Fødselen bliver vanskelig som Følge af, at der optræder en hel Masse Læger, der ikke er særlig kyndige i Fødselsviden- skab. I øvrigt anbefalede samme ærede Ordfører, som Udtryk for sin Lægekyndig- hed, en helt ny Ordning paa dette Omraade. Det er muligt, at man kunde have overvejet dette med Udsigt til et Resultat i en eller anden Henseende, hvis denne Nyordning var blevet skitseret i Fjor. Paa dette Trin af Sagen vil jeg dog vægre mig imod at be- gynde Forhandlingerne forfra igen, og navn- lig tror jeg ikke, at det vilde være rimeligt eller heldigt efter Rigsrettens Opgaver: at dømme i særlige politiske Sager eller over for de Foreninger, der skal opløses i Henhold til Grundloven, at tillægge den ogsaa disciplinære Sager mod Ommere. Man kunde sige adskillige, ogsaa morsomme Ting om denne Sammenstilling, men jeg skal resignere.

Heller ikke finder jeg nogen Grund til paa dette Trin af Sagen at optage en Diskus- sion med den ærede Ordfører Hr. J. S. Foget om Sammenblandingen af Admini- stration og Dommermyndighed, særlig ikke da der ikke er nogen Sammenblanding gennem dette Lovforslag. Hvis man endelig skulde udtale sig om dette Spørgsmaal i Forbindelse med Lovforslaget her, saa vilde jeg da nærmest sige, at det var et Forsøg paa at fritage Administrationen, det vil sige nærmere betegnet Justitsministeriet, for en hel Del af de Sager, der vedrører Genopta-